

ת"פ 56327/08/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד סלאח

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 56327-08-21 מדינת ישראל נ' סלאח

בפני בעניין:	כב' השופט אילן סלע מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י עו"ד יעל איגרא נגד מחמוד סלאח ע"י ב"כ עו"ד מוחמד חליאללה
<u>המאשימה</u>	
<u>הנאשם</u>	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן בחמישה אישומים.

2. **באישום הראשון** הורשע הנאשם בשתי עבירות של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בריבוי עבירות של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274 (1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין ובעבירה של מעשה פזיזות לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין.

3. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 9.07.21 נפגש הנאשם עם ארבעה אחרים במטרה לקחת חלק בעימותים ובהפרות סדר נגד כוחות הביטחון. החמישה נסעו לאזור ג'בל סביח הסמוך לכפר ביתא, והצטרפו להפרות הסדר שהתרחשו שם. הם יידו אבנים לעבר כוחות הביטחון, והנאשם יידה 4-5 אבנים באמצעות רוגטקה. בערבו של אותו יום, שמעו בני החבורה על עימותים המתרחשים בשכונת סילוואן והם החליטו ליטול חלק גם בעימותים אלו. הם נסעו לשכונת שייח ג'ראח והצטיידו בזיקוקים שאותם רכש הנאשם והסליק מבעוד מועד. משם המשיכה החבורה לשכונת סילוואן, שם התרחשה באותה עת התפרעות המונית בה לקחו חלק עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, יידו אבנים, בקבוקי תבערה וירו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון. הנאשם, שחבש כובע ומסכת קורונה במטרה להסוות את עצמו, ירה כוורת זיקוקים לעבר שוטרים שהיו במקום. הזיקוקים התפוצצו בסמוך לכוחות הביטחון.

4. **באישום השני** הורשע הנאשם בעבירה של מעשה פזיזות ממניע גזעני לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 144 לחוק העונשין ובעבירה של ניסיון היזק בזדון מתוך מניע גזעני לפי סעיף 452 עם סעיפים 144 ו-25 לחוק העונשין.

5. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 23.06.21 בשעת לילה, הלך הנאשם לשכונת שיח ג'ראח על מנת לפגוע בבתי יהודים. הוא פגש במקום את א.ע. והם יידו זיקוקים לעבר בתי היהודים במקום, ממרחק של 40 מטרים.
6. **באישום השלישי** הורשע הנאשם בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1)+(2)+(3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין ובעבירה של מעשה פזיזות לפי סעיף 338(א)(3) לחוק.
7. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 22.06.21 החליטו הנאשם ואחרים לקחת חלק בעימותים שתוכננו להתקיים בשכונת שיח ג'ראח. הנאשם ביקש מאחד מהאחרים לאסוף כסף מהצעירים שהיו במקום כדי לקנות זיקוקים שימשו אותו בעימותים. הנאשם נתן לאחר מהנוכחים 50 ₪ והאחר הצליח לאסוף מהצעירים סך של 375 ₪. האחר קנה שתי כוורות זיקוקים והסתיר אותם במחסן בשכונה. חלק מהאחרים הכינו בקבוקי תבערה שהוסתרו באותו מחסן. בשעות הלילה החלו במקום עימותים והפרות סדר נגד כוחות הביטחון, בהם השתתפו עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, במהלכה יידו בקבוקי תבערה, אבנים וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון ובתי היהודים שבשכונת שיח ג'ראח. הנאשם, נטל חלק בהתפרעות וירה כוורת זיקוקים לעבר כוחות הביטחון ובתי היהודים. בהמשך, הוא חילק לאחרים שהיו במקום זיקוקים וכן ירה חמשה זיקוקים נוספים לעבר כוחות הביטחון ובתי היהודים ממרחק של 40 מטרים.
8. **באישום הרביעי** הוא הורשע בעבירה של מעשה פזיזות ממניע גזעני לפי סעיף 338(א)(3) בצירוף סעיף 144 לחוק ובעבירה של ניסיון תקיפה ממניע גזעני לפי סעיף 379 בצירוף סעיפים 144 ו-25 לחוק.
9. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 21.06.21 הלך הנאשם עם אחר לשכונת שיח ג'ראח מתוך כוונה לפגוע ביהודים תושבי השכונה וברכושם. הנאשם והאחר יידו אבנים וירו זיקוקים לעבר בתי יהודים ממרחק של 40 מטרים.
10. **באישום חמישי** הורשע הנאשם בעבירה של השתתפות בהתפרעות לפי סעיף 152 לחוק.
11. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 20.06.21 לקח הנאשם חלק בהפרות סדר שהתרחשו בשכונת שיח ג'ראח. באותן הפרות סדר השתתפו עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, שיידו אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון ולעבר בית בו התגוררו יהודים.
12. הוגש תסקיר שירות מבחן ממנו נלמד אודות הנאשם. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם קיבל על עצמו אחריות חלקית לביצוע העבירות, כשלדבריו בחלק מהאירועים הוא פעל בהתאם לציפיות שחווה מצד חבריו. הוא התקשה להסביר את הנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות והתייחסותו התאפיינה בטשטוש וצמצום חומרתן. קצינת המבחן ציינה כי קיים סיכון בינוני עד גבוה להישנות אירוע אלים ובמידה והתנהגות מעין זו תישנה חומרת הפגיעה צפויה להיות גבוהה. זאת בין היתר, בשל אימוץ עמדות לאומניות נוקשות. בשולי התסקיר ובשל האמור, לא באה קצינת המבחן בהמלצה שיקומית ולצד זאת המליצה על עונש מאסר בפועל שיהווה ענישה משמעותית ומרתיעה מפני ביצוע עבירות בעתיד.

13. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם, ועל חומרת המעשים, בפרט בנסיבות הזמן והמקום. היא הצביעה על תכנון המעשים, ועל חלקו המרכזי של הנאשם באירועים. רצף המעשים גם מלמד על התעוזה העבריינית שגילה הנאשם. לטענתה, יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחר מהאישומים ולקבוע את המתחם ברף ענישה של בין שמונה לעשרים וארבעה חודשי מאסר.

14. באשר לנאשם ציינה ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם צעיר, שעברו הפלילי מינורי. הוא הודה במיוחס לו, אך תסקיר שירות המבחן אינו כה חיובי ומלמד על טשטוש מצדו של הנאשם בכל הנוגע לאחריותו לביצוע העבירות והיחס לחומרתן. גם התרשמות קצינת המבחן מאימוץ עמדות לאומניות על ידי הנאשם המלמדים על סיכוי גבוה להישנות המעשים מלמדים על הצורך בענישה מרתיעה. בשים לב לכך, היא עתרה לקבוע את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, ולהשית עליו עונש של 36 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס. היא תמכה עמדתה בפסיקה ואף הצביעה על העונשים שהושתו על נאשמים נוספים שנטלו חלק במעשים האמורים לצדו של הנאשם. בעיקר יש לציין את עונשם של שניים מהם, בעניינם אימץ בית המשפט עונש שהוסכם על הצדדים במסגרת הסדר טיעון - עונש מאסר של 22 חודשים על מי שהורשע בארבעה אישומים (ת"פ (שלום-י-ם) 52054-08-21 **מדינת ישראל נ' ציאם**), ועונש מאסר של 18 חודשים על מי שהורשע בשלושה אישומים (ת"פ (שלום-י-ם) 63679-08-21 **מדינת ישראל נ' גמנום**). על שני נאשמים נוספים שהורשעו באישום אחד בלבד הושתו עונשי מאסר של 6 חודשים ו-11 חודשים נוכח עבר פלילי של אותו נאשם.

15. מנגד, ב"כ הנאשם הצביע על גילו הצעיר של הנאשם, ועל כך שהעבירות כולן בוצעו בפרק זמן קצר בתכיפות זו לזו. מדובר היה בתקופה בה הייתה אווירה קשה בירושלים. הוא הודה במיוחס לו, וספק אם בלי הודאתו בחקירה, שלא הייתה חקירה קלה, ניתן היה לגבש כנגדו כתב אישום המייחס לו את כל המעשים שיוחסו לו. לדבריו, הנאשם מתחרט חרטה אמיתית על המיוחס לו והתרשמות קצינת המבחן משיחה קצרה עם הנאשם בשפה העברית שהנאשם אינו דובר אותה באופן רהוט, אינה משקפת נכון את יחסו של הנאשם למעשיו.

16. עוד לדברי ב"כ הנאשם, יש לראות במכלול האישומים כמעשה אחד לצורך קביעת מתחם עונש אחד, זאת בשל הסמיכות שבין האירועים והדמיון ביניהם. הוא ציין כי בסופו של דבר בכל האירועים לא נגרם נזק לא לרכוש ולא לאדם. הוא הגיש פסיקה המלמדת על ענישה ברף נמוך מזה לו טענה המאשימה ובסופו של יום ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר החופף את תקופת מעצרו, המגיעה כיום לכחצי שנה.

17. הנאשם ציין כי הוא מצטער על מעשיו ואין בכוונתו לחזור על מעשים מעין אלו בעתיד.

18. מעשיו של הנאשם טומנים בחובם פגיעה בערך המוגן של שמירה על ערך החיים, שלמות הגוף, שלמות הציבור, שלטון החוק והסדר הציבורי. בידוי אבנים, בוודאי בהשלכת בקבוקי תבערה, גלומה סכנה רבה ויש לראות מעשים אלו בחומרה, אף במקרים בהם, למרבה המזל, לא נגרם כל נזק בפועל. הדברים אמורים ביתר שאת נוכח נסיבותיו המחמירות של העניין, מקום בו המעשים נעשו על רקע אידאולוגי ולאומני, תוך ניסיון לפגוע בכוחות הביטחון ובבתי יהודים. קשה להפריז בסכנה שנשקפה ממעשים אלו. במקרה זה, גם לא היה מדובר במפגע בודד, אשר אזר עוז ויידה אבן בודדת על כוחות הביטחון, דבר חמור כשלעצמו, אלא מדובר במעשים מתכוננים כשהנאשם עם חבריו מצטיידים

מראש ומגיעים למקומות בהם מתרחשות התפרעויות המוניות ומשולהבות, אשר נועדו לאיים, לסכן ולפגוע בכוחות הביטחון ופעילותם החיונית, כמו גם בבתייהם של יהודים. מדובר במעשים שהיו למעשה "מכת עיר" (השוו: ע"פ 4737/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.07.16)). הסיכון הרב הנשקף מביצוע עבירות אלה מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע הן את המבצע עצמו והן את העבריינים בכוח (ראו: ת"פ (מחוזי-ים) 25089-02-21 **מדינת ישראל נ' טאהא** (פורסם בנבו, 13.09.21)). חומרה יתרה יש בעבריינות הנעשית על רקע אידאולוגי-לאומני (ראו: ע"פ 1163/07 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.03.07)).

19. באשר למתחם העונש ההולם, אני סבור כדעתו של הסניגור שיש לקבוע מתחם עונש אחד בשים לב לסמיכות הזמנים בין האירועים ואופיים (ראו: ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' דלאל** (פורסם בנבו, 3.09.15)). מדובר במעשים שנעשו בתקופה של כשבועיים, רובם בימים סמוכים ממש. מדובר במעשים זהים באופיים, המקיימים ביניהם "קשר הדוק" שיש לראות בהם "מסכת עבריינית אחת" (ראו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14)).

20. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות מסוג זה בשים לב לטיבם של המעשים ולנסיבותיהם האישיות של העבריינים (ראו: ע"פ 2390/17 **מריק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.12.17)). ואכן, ב"כ הצדדים הפנו לגזרי דין שונים בהם נקבעו עונשים ומתחמי עונש בעבירות דומות בנסיבות דומות או שניתן לגזור מהם לעניינו.

21. יצוין גם, כי ככלל קיימת מגמת החמרה בעבירות מסוג זה (ראו: ע"פ 5300/16 **מדינת ישראל נ' נגאר** (פורסם בנבו, 8.01.17)). אך לאחרונה נאמר בבית משפט זה (ת"פ (מחוזי-ים) 25089-02-21 **מדינת ישראל נ' טאהא** (פורסם בנבו, 13.09.21)) כי:

תופעת יידי אבנים ובקבוקי תבערה התגברה לאחרונה והפכה "למכת מדינה" של ממש והיא מסכנת את שלום הציבור וחיי אדם. הסיכון הרב הנשקף מביצוע עבירות אלה מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע הן את המבצע עצמו והן את העבריינים בכוח, צעירים המתפתים על נקלה למעשים ממין זה אשר חלק גדול מהם הינם צעירים נורמטיביים וללא עבר פלילי. בנוסף, החומרה הנלוות ליידי בקבוקי התבערה בנסיבות אלה היא, בין היתר, הביצוע בצוותא ביחד אחרים. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשית מתאימה מחמירה ומכבידה. בעבריינות על רקע אידאולוגי-לאומני, שיקול ההרתעה מקבל את הבכורה מבין שיקולי הענישה (ר': ע"פ 1163/07 **אבו חדיר נ' מדינת ישראל** (2007)) והפסיקה הנזכרת שם).

22. לצד זאת, יש לתת את הדעת במקרה זה, לעונשים שהושתו על נאשמים נוספים שנטלו חלק באותם אירועים שבגין המעשים שנעשו במסגרתם הורשע הנאשם שבפני. כפי שנקבע לא אחת "עיקרון אחדות הענישה הוא עקרון יסוד בתורת הענישה שלנו. עיקרון זה נגזר מעיקרון השוויון, ותמציתו הוא כי 'על מצבים דומים מבחינת אופי העבירות ונסיבות אישיות של נאשמים ראוי להחיל, במידת האפשר, שיקולי ענישה דומים' (ראו: ע"פ 9792/06 **חמוד נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 1.4.07)... בכך תמנע הפליה בין נאשמים ויחזק אמון הציבור בהליך הפלילי" (ע"פ 5236/05 **עמאשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 4.03.09)). כך, במיוחד כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה פרשה, אז מקבל עיקרון זה משנה תוקף" (ע"פ 27/17 **בסל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.12.17)).

23. כאמור, על שני נאשמים שהורשעו, האחד בשלושה אישומים והשני בארבעה אישומים, הושתו עונשי מאסר במסגרת הסדר טיעון "סגור" לתקופה של 18 ו-22 חודשים בהתאמה. עיון בעניינם של אותם נאשמים מלמד כי חלקו של הנאשם משמעותי מעט יותר, הן בשים לב לאישום הנוסף שמיוחס לו, שהוא אישום משמעותי יותר, שכולל למעשה שני אירועים, האחד סמוך לכפר ביתא והשני בשכונת סילוואן, ושבמסגרתו הוא היה זה שצייד את האחרים בזיקוקים שרכש והסליק מבעוד מועד.

24. בשים לב לאמור, ובפרט, לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, לכלל האישומים, ולנסיבות ביצוע העבירות במסגרתם, למדיניות הענישה הנהוגה, ולעונשים שהושתו על נאשמים נוספים שהורשעו בגין אותם אירועים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן נע בין 30 ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל.

מכאן לנאשם.

25. הנאשם, יליד 2002, כיום בן 19 וחצי. לפני כשלוש שנים נקבעה אשמתו בעבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין. הוא הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. לזכותו של הנאשם עומדת העובדה כי הלכה למעשה, ואך במזל, איש לא נפגע ממעשיו. בשל כל אלו, יש לקבוע את עונשו בתחתית המתחם.

26. אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, החל מיום 26.07.21.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי אשר לא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע או עבירת אלימות כלשהי בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך של 1,500 ₪ או 10 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם עד ליום 1.06.22.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, במעמד המתייצבים.